

וְדָא, וְכַל אִינוּן דְּרִגִּין תַּתְּאִין, לְתַתָּא, כְּלָהוּ אֶקְרוּן
 עַרְלָה, וְכַל הַמְדְּרָגוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת שֶׁלֹּמְטָה מִמֶּנָּה כּוֹלֵם נִקְרָאִים עַרְלָה. בְּגִין דִּינִקִּי
 מִסְטָרָא דָּא לְפִי שְׁהֵם יוֹנְקִים מִצֶּד זֶה מִהִיסוּד דְּקַלִּי. וְהֵאִי אִיהוּ גּוֹ רְזָא
 דְּנַחֲ"שׁ בְּרִיחַ וְזֶה הִיסוּד הוּא מִחוּבֵר עִם הַתְּפֹאֶרֶת דְּקַלִּי הַנִּקְרָא נַחֲשׁ בְּרִיחַ כִּנְגַד
 הַתְּפֹאֶרֶת דְּקְדוּשָׁה הַנִּקְרָא בְּרִיחַ הַתִּיכּוֹן. וְהֵאִי יִנִּיק לְהַהוּא נַחֲ"שׁ
 עַקְלָתוֹ"ן וְזֶה הִיסוּד דְּקַלִּי הוּא יְסוּד הַזְּכָר וְהוּא מִינִיק לִיסוּד הַנּוּקָ דְּקַלִּי הַנִּקְרָא נַחֲשׁ
 עַקְלָתוֹן. וְכְלָהוּ דְּרִגִּין אַחֲרֵנִין דְּאֵתְאַחֲדוּן בְּהֵאִי סְטָרָא וְכַל
 הַמְדְּרָגוֹת הָאֲחֵרוֹת שְׁנֵאֲחֻזוֹת בְּצֶד זֶה דִּיסוּד דְּקַלִּי, אֶקְרוּן גּוֹיַחֲרִקִי דְּעַרְלָה
 נִקְרָאִים בּוֹסֵר שֶׁל עַרְלָה שְׁהֵם הַעֲנָבִים שֶׁלֹּא בְּשֶׁלּוֹ כֵּל צֵרְכָם. וְכִלְא בְּרִזָּא חֲדָא
 קָא אֲזִילִי וְכוּלָן הוֹלְכוֹת בְּסוּד אַחַד וְנִקְרָאוֹת עַרְלָה כַּעֲיֵן שְׂרֵשֵׁן שְׁבִיִסוּד.

אהבת הקב"ה לעם ישראל תמידית ומרחיק אותם מדרכי הטומאה ולכן ציוה
 אותם לא לאכול פירות מעצי ערלה

וְתָא חָזִי עַל דָּא כָּל אִינוּן אֵילָנִין דְּאֵתְנַטְעוּ בְּאַרְעָא בֵּא
 וְרָאָה שְׁלַכְן כֹּל אוֹתָם אֵילָנוֹת שְׁנִיטְעוּ בְּאַרְץ, עַד לָא אֲשַׁתְּרִשׁוּ עַד
 שֶׁלֹּא נִשְׂרָשׁוּ כִּרְאוּי שְׁהוּא זְמַן שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים, שְׂרִיָּא עֲלִיָּהוּ רוּחָא מִסְטָרָא
 דִּיהֵאִי עַרְלָה שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם רוּחַ מִיִּסוּד דְּקַלִּי הַנִּקְרָא עַרְלָה, וְעַל דָּא כְּתִיב
 וְעַל כֵּן כְּתוּב, (וִיקְרָא יט) וְעַרְלָתָם עַרְלָתוֹ אֶת פְּרִיֹ שְׁלֹשׁ שָׁנִים
 יְהִיָּה לָכֶם עַרְלִים לֹא יֵאָכֵל כִּי כֹל אוֹתָם שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם רוּחַ
 רַעֵה הַנִּקְרָאֵת עַרְלָה. בְּגִין דְּקַדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, חֲבִיבוּתָא

דִּישָׁרְאֵל תִּדְרִיר לְגִבִּיהַּ לְפִי שֶׁאֲהַבְתָּה לְעַם יִשְׂרָאֵל הִיא תַּמִּידִית אֲצִלוּ, וְרַחֵיק לֹזֶן מִכָּל אֹרְחֵינּוּ בִישׁוּן, וְסִטְרֵינּוּ בִישׁוּן וּמִסָּאֲבֵינּוּ, וְלִכֵּן הוּא מִרַחֵיק אוֹתָם מִכָּל דְּרָכִים רָעִים וְצַדִּיקֵי הָרַע וְהַטּוֹמָאָה הַגּוֹרֵם לְטֹמֵא אֶת הָאָדָם, לְאַתְדַּבְּקָא בְּסִטְרָא דְקָדוּשָׁה כְּדֵי שִׁדְבִקּוּ בְּצַד הַקְּדוּשָׁה וְהַטּוֹב [ח].

זָכָאִין אֵינּוּן בְּהָאֵי עֲלָמָא וְזָכָאִין אֵינּוּן בְּעֲלָמָא דְאַתֵּי אֲשֶׁרֵיהֶם הַהוּלָכִים בְּדְרָכֵי הַשִּׁי"ת בִּזְהַר הָעוֹלָם וְאֲשֶׁרֵיהֶם לְעוֹלָם הַבָּא יֵהִי חֶלְקֵנוּ מִחֶלְקָם.

היכלות מסטרא דקדושה

הקדמה להיכלות דבריאח

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָאֵל תַּנִּינָן בְּאֵינּוּן הַיְכָלֵינּוּ, הָרִי לְמַדְנּוּ בְּאוֹתָם הַיְכָלוֹת שֶׁבְּפִרְשֵׁת בְּרֵאשִׁית דְּאֵינּוּן קְיָיִמִין, לְסִדְרָא סְדוּרָא דְשַׁבְּחָא דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שֶׁהַיְכָלוֹת עוֹמְדִים לְסִדֵּר אֶת סִידוֹר שֶׁבָחוּ שֶׁל הַקִּבְ"ה, כִּי עַל יְדֵי הַשְּׁבַחִים וְהַמְזֻמּוֹרִים מַעֲלִים אֶת הַיְכָלוֹת מִהֵיכַל לְהֵיכַל בֵּין סְדוּרָא דְקְיָיִמָא בְּמִלָּה בֵּין סִידוֹר הַשְּׁבַח הָעוֹמֵד בְּדִיבּוֹר ע"י הַתְּפִלָּה בֵּין סְדוּרָא דְקְיָיִמָא בְּרַעוּתָא. וּבֵין סִידוֹר הַשְּׁבַח הָעוֹמֵד בְּרִצּוֹן בְּכוֹנָה וְהַתְּעוֹרְרוֹת הַלֵּב בְּגִין דְּאֵית סְדוּרָא דְקְיָיִמָא בְּמִלָּה, לְפִי שִׁישׁ סְדוֹר

אור הרשב"י

מִן הַרְעוּת, כִּי הַטּוֹב יִדְבֵק בְּטוֹב, וְהָאֵל הַטּוֹב חָפֵץ לְהַטִּיב וְלִכֵּן יִצוּהוּ עִמּוֹ לְבַחֵר בְּטוֹב, זֶה דְּרָכֵי בְּרֹב הַמְּצוּוֹת עַל צַד הַפְּשִׁט.

[ח] לְשׁוֹן סֵפֶר הַחִינוּךְ (פִּרְשֵׁת רָאָה מְצוּהָ וְכִבְרָת כְּתַבְתִּי כִּמָּה פַּעֲמִים תִּתְעוֹלֵת הַגְּדוֹל לָנוּ בַּקְּנוֹתֵנוּ הַמְּדוּת הַטּוֹבוֹת וְנִתְרַחֵק

הַלִּימוֹד הַיּוֹמִי

לְעֵינַי הָרִי יַעֲקֹב שְׁמוּאֵל ז"ל

שבח העומד ע"י דיבורי התפילה וְאִית סְדוּרָא דְקַיִמָא בְרַעוּתָא
 וְכוּוּנָה דְלִבָּא, לְמַנְדַּע וְלֹא סְתַפְלָא, ויש סידור שבח העומד ברצון
 והתעוררות הלב וכוונתו לדעת ולהתבונן בגדולת הקב"ה בְּגִין לְאִסְתַּפְלָא
 לְעֵילָא לְעֵילָא עַד אֵין סוּף, כדי שיתבונן למעלה למעלה עד הא"ס לכלול
 הפרצופים זה בזה ולייחדם דְתַמָּן תְּקִיעוּ דְכָל רַעוּתֵין וּמַחֲשָׁבֵין, כי
 שם מגיעים ונתקעים כל המחשבות והרצונות וְלֹא קַיִמִין בְּמַלְהָ כְּלָל, ושם
 למעלה אינם עומדים בדיבור כלל אֲלָא כְּמָה דְאִיהוּ סְתִים, הַכִּי כָּל
 מְלוּי בְּסְתִימוּ אלא כשם שהא"ס ב"ה נעלם ונסתר כך כל דבריו הם נעלמים

• וסתומים ואינם יכולים להתבאר בדיבור אלא במחשבה.

באותם ההיכלות תלויים כל סדרי השבחים כדי לכלול היכלות התחתונים
 בהיכלות העליונים

תָּא תְּזִי הָאֵי דְאִמְרָן בא וראה מה שכבר אמרנו בפרשת בראשית (דף מ"א
 וכו') בְּאֵינוֹן הַיְכָלֵין כְּלָהוּ (נ"א תְּלֵין), כָּל אֵינוֹן סְדוּרֵין
 באותם ההיכלות תלויים כל סדרי השבחים של ברכת יוצר המאורות אֵינוֹן כְּלָלָא
 תְּדָא, וכולם הם כלל אחד בְּגִין לְאִתְפְּלָא תְּתָאי בְּעֵלָאי כדי
 לכלול ההיכלות התחתונים בהיכלות העליונים עד שנכללים כולם בהיכל העליון הנקרא

קודש קדשים ונעשים כללות אחת.

לאחר חטא העגל משה רבנו האריך בתפילתו על עם ישראל לפי שפגמו בז"א
קדישא ובחולי מרים אחותו קיצר בתפילתו לפי שפגמה בשכינה

אָבֵל תָּא חַזִּי, אבל בא ראה ענין נוסף בזה **מִשָּׁה כִּד סִדֵּר צְלוֹתֶיהָ**

בְּגִינֵיהוּן דְּיִשְׂרָאֵל, משה רבנו כאשר סידר תפילתו על ישראל אחר

שחטאו בעגל **אָרִיךְ בְּהֵאֵי צְלוֹתָא**, האריך בתפילה זו **בְּגִין דְּאֵיהִי**

צְלוֹתָא דְקַיִמָא לְעֵילָא. לפי שהיא תפילה שעומדת למעלה בתפארת בחינת

ז"א ששם פגמו ישראל בחטא העגל, והואיל והוא עולם הזכר הנקרא ארוך צריך להאריך

בתפילה המכוונת אליו (אור החמה) **וְכִד סִדֵּר צְלוֹתֶיהָ בְּקִצְרוֹ**

דְּאֵחֲתִיָּה, אבל כאשר סידר תפילתו על חולי מרים אחותו שחלתה בצרעת לָא

אָרִיךְ בָּהּ לא האריך בה אלא רק אמר "אל נא רפא נא לה", **בְּגִין דְקַיִמָא**

לְתַתָּא. לפי שתפילה זו עומדת למטה במלכות שכן מרים פגמה בשכינה שמשה רבנו

פרש מאשתו לכבוד השכינה במלכות ומשה רבנו כיוון בתפילתו לתקן פגם זה **דְּכֵתִיב**,

כמ"ש שמששה רבנו רק התפלל (במדבר יב) **אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ**, שפנה אל

המלכות הנקראת א"ל וביקש ממנה שתרפא נא את אחותו (אור החמה) [ט] **וְלָא**

אור הרשב"י

משה רבינו ע"ה המתיק ה"ח שבדעת דז"א
וע"י זה נתמתקו הנבורות ונתרפאה.

אחר כך יאמר בקשה זו

דְּהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַעֲשֶׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ
וְחַסְדֶיךָ, וְלְמַעַן לְמוֹד קָל וְחֶמֶר אֲשֶׁר אִמְרַתִּי,
וְלְמַעַן מִדַּת אֵל שְׁהִיא מִדַּת הָרֵאשׁוֹנָה מְשַׁלֵּשׁ
עֲשָׂרָה מִדּוֹת רַחֲמִים, וְלְמַעַן תִּפְּלֵת מִשָּׁה

[ט] וישנה סגולה נוספת להטיף טיפין של
מים בתוך הכלי ויכוין כנגד אותיות "אל נא
רפא נא לה" שהם י"א אותיות בנקודותיהם,
ולאחר הידי רצון ישתה החולה המים ההם.

(א"ה: עיין בספר הליקוטים דף נ"ב ע"ד כתב
הרב וז"ל: דע כי תפילה זו יש בה י"א
אותיות שהם "אל נא רפא נא לה" ואות פ'
באמצע, ופ' בא"ת ב"ש הוא ו' לרמוז כי

הלימוד היומי

לע"נ הר' יעקב שמואל ז"ל